

»Nekaj uglednih umetnikov vidi barbarstvo v tem, ker so izgubili svoje politične pozicije zaradi tako imenovane rotacije. To jim je, jasno, navrglo manjše dohodke. Ti — jaz jih imenujem prodance — mislijo, da je slovenska kultura beneficij, brez sramu se med seboj nagrajujejo ali se (ker sede po založbah) dajo prevajati in podobno. Tiskajo svoje adlatuse in sinove, hčerke, žene. In kar je najbolj obskurno, zmeraj se delajo potrebne politični oblasti. Ali čisto preprosto kakšne zmazke, da koga očuvajo — v resnici pa ga seveda popackajo...«

»Morda bi se s tem v zvezi dotaknili likvidacije Perspektiv in Sodobnosti. Raje Sodobnosti, ker sem bil član njenega uredniškega odbora in sem pri njej dolga leta sodeloval. Zatrte obeh revij ima neljube posledice...« (Nedeljski dnevnik) —

Te vljudne, razumne in resnične izjave Pavleta Zidarja, ki mu prav nihče na Slovenskem ne odreka pisateljske veljave in ki prejema visoka priznanja tako v obliki prevajanja v tuje jezike kot v obliki nagrad, je v »likvidirani in zatrte« reviji Sodobnost kot zgled kulturnosti, inteligence in tolerantne demokratičnosti v sodobnem slovenskem kulturnem ozračju ponatisnil

Antikronist

TRIPTIH ZA EMBO Z EPILOGOM

I

NERODNO MI JE Z BIVŠIM TEM RAPSODOM;
NEKAJ MED NAMA NI PRAV IZRAVNANO:
ON SE IGRA S SLABOSTJO, RECI Z MANO,
JAZ — MAČEK PA, NARAVNO, Z MIŠJIM RODOM.
(DA SLAB SI OD SLABOSTI TE, UČIŠ?
POTEM BI JAZ PAČ MORAL BITI MIŠ.)

II

V ČEM JE ZARES SLABOST V. D. POETA?
V TEM, DA MU KVANTUM PAČ NI KVALITETA.
IN V ČEM NJEGOVA BOL, ČE SMO ISKRENI?
DA KLJUB SKOMINAM NI VSAJ V. D. GENIJ.

III

RAZSODNOST IN PRODIREN UM — RAZBOR;
ZLAHTEN OKUS, PREFINJEN ČUT — IZBOR;
IZ NJIH RODI SE V OGNJU — UMOTVOR,
BREZ NJIH TI VSE OSTANE PUST NAPOR
IN TA, ZAMAKNjen VASE? MATEJ BOR.

EPILOG

MISLIŠ, DA S TEMI BORE-EPIGRAMI,
KI ČLOVEK Z NJIMI SE KROTKO ZABAVA,
KO STRESA JIH TAKOLE IZ ROKAVA,
PRISLUŽIVA PRIZNANJA SI, OMEMBE?
BOLJŠE PISALI BOLJŠI SO MED NAMI,
ZATO KONCAJVA RAJŠI Z NJIMI, EMBE.

J. Vidmar

POPRAVEK

Pri epigramu STAR MAČEK IN... v prejšnji številki je tiskarski škrat, ki ne ve, kaj je verz, prestavil del četrtega verza (»ne ve«) v tretji.